

עליה להAIR, כמו שגовар ותקם
בעוד לילה ותפונ טרף לביתה
וגו'. בינו שאHIR הבהיר, פלט
שבעים במזון שלו.

או קול אחד מתעורר באמצע
הירקע, קורא בלח ואומר:
קורובים הכנסו למקוםם!
רחוקים צאו! כל אחד ואחד
יאסף למקוםו הרואי לו. בין
שהAIR השמש, כל אחד ואחד
נאסף למקוםו. זהו שפטות ההליט
א) תונח השמש יאספו וגו'.
והיא הולכת ביום, ומתרגלית
בלילה, ומחלקת בפרק. וכך נקראת אילת השחר.

לבסוף מתגברת בגבור והולכת,
ונקראת איל. לאיזה מקום
הולכת? הולכת ששים פרסאות
מאותו מקום שיצאה, ונכנסת
להזך הר של השך. (ומשם
מריחה מזון) הולכת בתוך אותו
הר של השך, ומריח את גליה
בחש אחד עקלתו, והולך
למרגלוותה. היא עליה משם
אל הר של אור. בינו שמיעה
שם, מזמן לה הקדוש ברוך הוא
נחש אחד, וויצו וגלה וזה בנה,
והיא נצולית. ומשם נוטלת מזון
ושבה למקוםה בבחוץ הלילה.
ומחוות לילה מתחילה לחילך,
עד שעולה שחרות הבהיר. בינו
שמאייר היום, הולכת ולא
מתראה, כמו שנחabar.

ובשעה שהעולים אריך למטר,
מתaszות אצלה כל שאר המיות,
והיא עליה לראש הר גביה,
ומכניתה ראהה בין ברקיה,
ובוכחה בכיה אחר בכיה, והקדושים
ברוך הוא שומע קולה ומתרמלא
ר חמימים וחס על העולם. היא
יורחת מראש הקרקע, ורצאה,
ומסתירה עצמה, וכל שאר
עלמא. היא נחתת מרים טורא, ורחתת,
ויטמירות גרמיה. וכל שאר חיות אفترה רהטין, ולא משפחין לה.

פלגת להון. בד צפרא בעי למיטה. בעודו דאייה
לייליא, וקדורתא סליקת לאנhero. כמה דעת
אמר, ותקם بعد לילה ותתן טרף לביתה וגו'.
בינו דאנhair צפרא, כלחו שביעין במזונא
דייליה.

בדין, קלא חדא אתער באמצעתא דركיע,
קاري בחייב ואמיר, קריין עולו
לדיבתייכו. רחיקין. פוקו. כל חד וחד ליינש
לאתירה דאתהייה ליה. בינו דאנhair שמשא,
כל חד וחד אתכנייש לאתירה. חדא הוא
דכתיב, (תלילים קד) תורה השמש יאספו וגו'.
ואיהי אזלת ביימא, ואתגלאי ביליא, ופלגא
בצפרא, ובגין בך אקרי, אילת השחר.

לבר אותקפת גיבר ואזלת, ואקרי איל.
לאן אחר אזלת. אזלת שתין פרסי
מההוא (דף רמו"ט ע"ב) אחר דנפקא, ועאלת לנו
טורא דחשוכא. (ומתפען ארחת טוונא) אזלת בגו ההוא
טורא דחשוכא, ארח לרגלה חוויא חדא
עקימה, ואזיל לרגלה. ואיהי סלקא מפמן,
לגבוי טורא דנהורא. בינו דמיטת פמן, זמין
לה קדשא ברייך הוא חוויא אהרא, ונפיק
ומקטרגא דא בדא, ואיהי אשתויבת. ומפמן
נטלת מזונא, ותבת לאתירה, בפלגות ליליא.
ומפלגו ליליא, שרייא לפלא, עד דסליקת
קדורתא צפרא. בינו דאנhair ימما, אזלת,
ולא אתהייא, כמה דעתמר.

ובשעתה דעלמא אctrיך למטרא, מתקנשין
לגביה כל שאר חין, והיא סליקת
לריש טורא רמאה, ואתעטפת רישחא בין
ברקחא, וגעת גועה בתר גועה, וקודשא ברייך
הוא שמע קלה, ואתמלוי רחמיין, וחס על
עלמא. היא נחתת מרים טורא, ורחתת,
ויטמירות גרמיה. וכל שאר חיות אفترה רהטין, ולא משפחין לה.